

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum aliquis gradus prophetiæ sit etiam in beatis? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

ni, & omnibus seruis eius, vniuersæque terre Illius.

Ad primum ergo dicendum, quod propheta David ex propinquo attingit visionem Moyfi, quantum ad visionem intellectualem: quia vterque accepit revelationem intelligibilis & supernaturalis veritatis ab illaque imaginaria visione. Visio tamen Moyfi fuerit excellentior, quantum ad cognitionem diuinitatis. Sed David plenius cognouit & expressit mysteria incarnationis Christi.

Ad secundum dicendum, quod illa signa illorum prophetarum fuerunt maiora secundum substantiam facti. Sed tamen miracula Moyfi fuerunt maiora secundum modum faciendi: quia sunt facta copioso.

Ad tertium dicendum, quod Ioannes pertinet ad nouum testamentum, cuius ministri præferuntur ipsi Moyfi, quasi magis reuelatè speculantes: vt habetur 2. ad Corinth. 3.

ARTIC. V.

Vtrum aliquis gradus prophetia sit etiam in beatis.

832
30. q. 173
art. 1. co.
Et 3. q. 7.
a 8. cor.
Et 1. Co.
13. l. 3.
10. 1.
*ar præc.

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod aliquis gradus prophetiæ est etiam in beatis. Beati enim, vt dictum est *, vidit diuinam essentiam, qui tamen propheta dicitur. Ergo pari ratione possunt dici prophetae.

¶ 2 Præterea, Prophetia est diuina reuelatio diuinæ reuelationes fiunt etiam angelis beatis. Ergo etiam angeli beati possunt dici prophetae.

¶ 3 Præterea, Christus ab instanti conceptus fuit comprehensor. Et tamen ipse prophetam determinat, Matt. 13. vbi dicit, Non est propheta facturus nisi in patria sua. Ergo etiam comprehensor & beati possunt dici prophetae.

¶ 4 Præterea, De Samuele dicitur Eccles. 4. quod intulit vocem eius de terra in prophetia, delere imperatorem gentis. Ergo eadem ratione alij sancti post mortem possunt prophetæ dici.

S E D

SE D contra est, quod 2. Petri 1. sermo propheti-
 cos comparatur lucernæ lucenti in caliginoso loco.
 sed in beatis nulla est caligo. Ergo non possunt dici
 propheta.

RESPONDEO dicendum, quod prophetia im-
 portat visionem quandam alicuius supernaturalis ve-
 ritatis, vt procul existentis. Quod quidem contin-
 git esse dupliciter. Vno modo, ex parte ipsius cog-
 nitionis: quia videlicet veritas supernaturalis non
 cognoscitur in seipsa, sed in aliquibus suis effectibus.
 Sic adhuc erit magis procul, si hoc sit per figuras cor-
 poralium rerum, quam per intelligibiles effectus: &
 talis maximè est visio prophetica, quæ fit per figu-
 ras & similitudines corporalium rerum. Alio modo
 visio est procul ex parte ipsius videntis: qui scilicet
 non est totaliter in vltimam perfectionem adductus:
 secundum illud 2. ad Corinth. 5. Quamdiu in cor-
 pore sumus, peregrinamur a Domino. Neutro autem
 modo beati sunt procul. Vnde non possunt dici
 propheta.

Ad primum ergo dicendum, quod visio illa Moyfi
 fuit rapim per modum passionis, non autem permanens
 per modum beatitudinis. Vnde adhuc videns
 erat procul. Propter hoc non totaliter talis visio a-
 mittere rationem prophetiæ.

Ad secundum dicendum, quod angelis fit reuelatio
 diuina, non sicut procul existentibus, sed sicut
 non totaliter Deo coniunctis. Vnde talis reuelatio non
 habet rationem prophetiæ.

Ad tertium dicendum, quod Christus simul erat
 comprehensor & viator. In quantum ergo erat com-
 prehensor, non competit sibi ratio prophetiæ, sed so-
 lum in quantum erat viator.

Ad quartum dicendum, quod etiam Samuel non
 iam peruenerat ad statum beatitudinis. Vnde etsi vo-
 luntate Dei ipsa anima Samuelis Sauli euentum belli
 renuntiavit, Deo sibi hoc reuelante, pertinet ad
 rationem prophetiæ. Non autem est eadem ratio
 de

de sanctis qui sunt modo in patria. Nec obstat quod arte demonum hoc dicitur factum: quia etsi demones animam alicuius sancti evocare non possunt, neque cogere ad aliquid agendum, potest tamen hoc fieri diuina virtute: ut dum demon consulitur, ipse Deus per suum nuntium veritatem enuntiet. Sicut per Iliam veritatem respondit nuntijs Regis qui miseratur ad consulendum Deum Accaron, ut habetur 4. Reg. 1. Quamvis etiam dici possit, quod non loquitur anima Samuelis, sed demon ex persona eius loquitur quem sapiens Samuelem nominat; & eius praesumptionem propheticam, secundum opinionem Saul & assistantium, qui ita opinabantur.

ARTIC. VI.

Utrum gradus prophetia varientur secundum temporis processum?

833
2. q. 57. a.
5. ad 3.
Et. ve. q.
12. a. 14.
ad 1.
* q. 173.
a. 4. ad 2.
7. ho. 16.
in Exec.
a. med.

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod gradus prophetia varientur secundum temporis processum. Prophetia enim ordinatur ad cognitionem futurorum, ut ex dictis patet*. Sed sicut dicitur 7. Gen. per successiones temporum creuit diuina cognitio augmentum. Ergo & gradus prophetia secundum processum temporis debent distinguere.

¶ 2. Præterea, Reuelatio prophetica fit per diuinam allocutionem ad hominem. A prophetis autem ea quæ sunt eis reuelata, denuntiantur verbo & scripto. Dicitur enim 1. Reg. 3. quod ante Samuelem sermo Domini erat pretiosus, id est, rarus, qui tamen postea ad multos factus est. Similiter etiam non inueniuntur libri prophetarum esse scripti ante tempus Isaie, cui dictum est, Scribe tibi librum grandem, & scribe in eo stylo hominis, ut patet Isai. 8. Post quod tempus plures prophetas suas prophetias conscripserunt. Ergo videtur quod secundum processum temporum profecerit prophetia gradus.

¶ 3. Præterea, Dominus dicit Matth. 11. Lex & prophetæ, usque ad Ioannem prophetauerunt. Postquam